

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל"ג ע"א

פרשת צו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(ויקרא ט) וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יי' וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דָּא אורי'א"ל, דַּאֲתַחֲזִי בְּשִׁלְהֻבִּיתָא דְּאַשָּׁא עַל מִדְּבָחָא, כְּמָה דַּאֲתַמַּר רַבִּיעַ עַל קֶרְבֵּנָא. וְכַדִּין חֲדוּתָא הוּא בְּכָלָא, דְּהָא אֲתַקְּבַל בְּרַעְיוּא, כְּמָה דְּכַתִּיב, וַיֵּרָא כְבוֹד יי' אֶל כָּל הָעָם. וְאִי לֹא הוּא עֲרֻבֻבְיָא דְּבְנֵי אֱהֲרֹן, מִן יוֹמָא דְּנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא אֲשַׁתְּכַח רַעְיוּא הָכִי לְעִילָא וְתַתָּא.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה אורי'א"ל, שְׁנִרְאָה בְּשִׁלְהֻבִּיתָא אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רוֹבֵץ עַל הַקֶּרֶבֶן. וְאִזּוּ הִיתָה שְׂמִיחָה בְּכָל, שֶׁהָרִי הִתְקַבַּל בְּרַצוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֶל כָּל הָעָם. וְאִם לֹא הִיתָה הָעֲרֻבֻבְיָא שֶׁל בְּנֵי אֱהֲרֹן מִיּוֹם שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא נִמְצָא רַצוֹן כִּי לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

רעיא מהימנא פקודא דא לשרוף קדשים באש. ואבתריה והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף. תנאין ואמוראין. בסתרי תורה, אית קדש, ואית קדשים, ואית קדש קדשים. מה הנאה אית לקודשא בריך הוא בקדשים דאתוקדו. אי תימא בגין יצחק, דבשעתא דישראל בעקו, סליק אפרו של יצחק קמיה, דאי חייבין שריפה אשתזיבו בגיניה. האי לדרשא איהו. ואי תימרון בגין (צדיקיא) (נ'א ואי בגין) בני אהרן דהוו שריפת קדשים, דכתיב בהון ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם וימותו. ומיתתהון כפרה לישראל כמו שריפת קדשים, אופ דא לדרשא קא אתי.

תרגום לעברית

מצוה זו לשרוף קדשים באש, ואחריה - והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף. תנאים ואמוראים, בסתרי תורה יש קדש, ויש קדשים, ויש קדש קדשים. מה הנאה יש לקדוש ברוך הוא בקדשים שנשרפו? אם תאמר בשביל יצחק, שבשעה שישראל בצרה, עולה אפרו של יצחק לפניו, שאם חייבים שרפה ינצלו בגללו - זהו לדרש. ואם תאמרו משום (הצדיקים) (ואם משום) בני אהרן שהיו שריפת קדשים, שכתוב בהם ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו, ומיתתם כפרה לישראל כמו שריפת קדשים - אף זה לדרש בא.

טקסט הזוהר

אלא, תלת אשין בשרגא: אשא חורא, ואשא אוכמא, ואשא תכלתא. לקבל: תורה, נביאים, וכתובים. לקבל: כהן, לוי, וישראל. ותכלת איהי שכינתא, קריבא לן, ואיהי אחידא באינון פתילות, בכנפי מצוה, דאתמר בהון ועשו להם ציצית. והאי תכלת דאיהי שכינתא, איהי דינא, דאכילת קרבנין ועלוון.

אֵלָא שְׁלִשָּׁה אַשִּׁים בְּנֵר: אֵשׁ לְבָנָה, וְאֵשׁ שְׁחָרָה, וְאֵשׁ תְּכֵלֶה, כְּנָגֵד תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים, כְּנָגֵד כַּהֵן לְוִי וְיִשְׂרָאֵל. וּתְכֵלֶת הִיא שְׂכִינָה, קְרוּבָה לָנוּ, וְהִיא אַחוּזָה בְּאוֹתָן פְּתִילוֹת, בְּכַנְפֵי מִצּוּה, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית. וְהַתְּכֵלֶת הַזֶּה שֶׁהִיא שְׂכִינָה, הִיא דִּין שְׂאוּכָלֶת קֶרְפָּנוֹת וְעוֹלוֹת.

טקסט הזוהר

אִי אֲשַׁכַּחַת בְּנֵי נָשָׂא, דְּאֵינּוֹן עֲצִים יְבֻשִׁים, כְּגוֹנוֹנָא דְּאֵינּוֹן פְּתִילוֹת יְבֻשִׁין, בְּלֹא מִשְׁחָא, דְּאֵיהִי אוֹרִייתָא רַחֲמִי, אֵיהִי לוֹן (דְּלִידוֹנוֹן) שְׂרִיפָה, וְאוֹקִידַת לוֹן. וּבְגִין דְּעַמֵּי הָאָרֶץ אֵינּוֹן בְּעִירָן, כְּמָה דְּאוֹקִמוּהָ דְּאֵינּוֹן שְׁקֵץ. תְּכֵלֶת, דְּאֵיהִי אֲדָנִי, אוֹקִידַת לוֹן, בְּגִין דְּקֶרְבִּין לְגַבְהָ עִם שְׂרָץ, דְּאֵיהִי יֵצֵר הָרַע, זֵר, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (במדבר ג) וְהִזֵּר הַקֶּרֶב יוֹמָת.

תרגום לעברית

אִם מוֹצֵאת בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם עֲצִים יְבֻשִׁים כְּמוֹ אוֹתָן פְּתִילוֹת יְבֻשׁוֹת, בְּלִי שָׁמֶן, שֶׁהִיא תּוֹרָה וְרַחֲמִים, הִיא לָהֶם (שִׁידוֹנוֹ) שְׂרִפָּה, וְשׁוֹרְפֶת אוֹתָם. וּמַשׁוּם שֶׁעַמֵּי הָאָרֶץ הֵם בְּהֻמוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ שֶׁהֵם שְׁקֵץ. תְּכֵלֶת, שֶׁהִיא אֲדָנִי, שׁוֹרְפֶת אוֹתָם, מַשׁוּם שֶׁקֶרְבִּים אֵלֶיהָ עִם שְׂרָץ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע זֵר. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְהִזֵּר הַקֶּרֶב יוֹמָת.

טקסט הזוהר

וְאִי בְּמִיתָתָהוֹן חֲזָרִין בְּתִיּוּבָתָא, (נ'א כד שחֵיט לוֹן מִלֵּאךְ הַמוֹת מִיכָאֵל) מִלֵּאךְ מִיכָאֵל דְּאֵיהִי כְּהֵנָא רַבָּא, אֲרִיָּה דְּאֵכִיל קֶרְפָּנִין, נְחִית עֲלֵיהֶוּ, לְקֶרְבָּא לוֹן קֶרְפָּנָא קָדָם יי'.

תרגום לעברית

וְאִם בְּמִיתָתָם חֲזָרִים בְּתִשׁוּבָה, (כששׁוֹחֵט אוֹתָם מִלֵּאךְ הַמוֹת, מִיכָאֵל) הַמִּלֵּאךְ מִיכָאֵל שֶׁהוּא כַּהֵן גָּדוֹל, הָאֲרִיָּה שְׂאוּכָל קֶרְפָּנוֹת יוֹרֵד עֲלֵיהֶם לְהַקְרִיבָם קֶרְפֵּן לְפָנֵי ה'.

וְקִדְּם דְּתַפּוּק נִשְׁמַתִּיה, מִתּוּדָה בְּכֶמָה וְדוּיִין, וְכֵד נִפְיָק נִשְׁמַתִּיה הוּא הָיָה מִתְכּוּן
לְגִמּוּר אֶת הַשֵּׁם, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם, לְקִרְבָּא נִשְׁמַתִּיה מֵאֲנָא (נ"א קרובא) לְשֵׁם
יְהוָה, וְצָרִיךְ לְמִתּוּדָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְקַבְּלָא לְקִרְבָּא ה' בְּשִׁמְיָה, דְּאֲכִיל וְשַׁצִּי,
וּלְאַחֲזָרָה בְּתִיּוּבָתָא לְגַבֵּי יְהוָה, אֶהְיֶה כְּחוּשְׁבֹן מ"ב. דְּאֲדַנִּי קָרִינָא לִיָּה דִּינָא
דְּמַלְכוּתָא דִּינָא.

תרגום לעברית

וּלְפָנַי שְׁתַּצָּא נִשְׁמַתּוֹ מִתּוּדָה בְּכֶמָה וְדוּיִים, וְכִשְׁיוּצָאֵת נִשְׁמַתּוֹ הוּא הָיָה מִתְכּוּן לְגִמּוּר
אֶת הַשֵּׁם, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם, לְהַקְרִיב אֶת נִשְׁמַתּוֹ כְּלִי (קרבן) לְשֵׁם יְהוָה, וְצָרִיךְ
לְהַתּוּדוֹת אֶל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַבֵּל וּלְקַרֵּב ה' שְׁבַשְׁמוֹ שְׁאוּכָלֶת וּמַכְלָה, וּלְהַחֲזִיר
בְּתִשׁוּבָה לִיָּה וְאֶהְיֶה כְּחֹשֶׁבֶן מ"ב. שֶׁל אֲדַנִּי קוֹרְאִים דִּין שֶׁל מַלְכוּת דִּין.

טקסט הזוהר

וַיְכּוּן בְּשִׁמָּא מְפָרֵשׁ, דְּאִיהוּ יו"ד ה' א וְא' ו' ה' א, בְּלֵב אֶחָד. וְכִיָּה יְפּוּק רוּחִיָּה. בְּנִפְשׁ
דִּילִיָּה מְקַבֵּל עָלֶיהָ מִיתָה וְיִסּוּרִין. וּבְנִשְׁמַתָּא מוּדָה בְּכֶמָה וְדוּיִין וּמִתְחַרֵּט. בְּנִפְשׁ מְקַבֵּל
עָלֶיהָ מִיתָה שְׁחִיטָה שְׁרִיפָה, וְאִי צָרִיךְ ד' מִיתוֹת בֵּית דִּין, דְּאִינוּן סְקִילָה שְׁרִיפָה הָרֵג
וְחֶנֶק, מְקַבֵּל לִיָּה מֵאֲדַנִּי בְּנִפְשׁ דִּילִיָּה. וּבְנִשְׁמַתִּיה מוּדָה בְּכֶמָה וְדוּיִין, וְחוּזָר
בְּתִיּוּבָתָא לְגַבֵּי אֶהְיֶה, דְּאֶחִיד בְּתַרִּין שְׁמָהּ, יְהוָה יְהוָה.

תרגום לעברית

וַיְכּוּן בְּשֵׁם הַמְּפָרֵשׁ, שֶׁהוּא יו"ד ה' א וְא' ו' ה' א, בְּלֵב אֶחָד, וְכוּ תַצָּא רוּחוֹ. בְּנִפְשׁ שְׁלוֹ
מְקַבֵּל עָלָיו מִיתָה וְיִסּוּרִים, וּבְנִשְׁמָה מוּדָה בְּכֶמָה וְדוּיִים וּמִתְחַרֵּט. בְּנִפְשׁ מְקַבֵּל עָלָיו
מִיתָה, שְׁחִיטָה, שְׁרִפָּה. וְאִם צָרִיךְ אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, שֶׁהֵם סְקִילָה שְׁרִפָּה הָרֵג וְחֶנֶק,
מְקַבֵּל אוֹתָם מֵאֲדַנִּי בְּנִפְשׁ שְׁלוֹ. וּבְנִשְׁמַתּוֹ מוּדָה בְּכֶמָה וְדוּיִים, וְחוּזָר בְּתִשׁוּבָה אֶל
אֶהְיֶה, שֶׁאֲחוּז בְּשְׁנֵי שְׁמוֹת - יְהוָה יְהוָה.

בַּמַּחְשָׁבִיתָה יִכּוּיִן לְאַפְקָא וּדְוִי, וְקִבְּלַת מִיתָה עָלֶיהָ, בְּלֵב א', דְּאִיהוּ שְׁמָא מְפָרֵשׁ, כְּגִוּוֹנָא דָא יו"ד ה' א' וָא' ו' ה' א'. (כבוד) בֵּיהּ כְּהֻנִּים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים עַל פְּנֵיהֶם, וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. כְּבוֹד, אִיהוּ ל"ב בְּחוּשָׁבֶן. וּבֵיהּ הִיָּה מִתְּכַוֵּיִן לְגִמּוֹר אֶת הַשֵּׁם. (וָא' ו' אִיהוּ א' בִּלְב).

תרגום לעברית

בַּמַּחְשָׁבִיתוֹ יִכּוֹן לְהוֹצִיא וּדְוִי וְקִבְּלַת מִיתָה עָלָיו בְּלֵב אֶחָד, שֶׁהוּא שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ, כִּמוֹ זֶה: יו"ד ה' א' וָא' ו' ה' א', (כבוד) שָׁבוּ הַכְּהֻנִּים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. כְּבוֹד הוּא ל"ב בְּחֻשְׁבוֹן, וְבוֹ הִיָּה מִתְּכַוֵּיִן לְגִמּוֹר אֶת הַשֵּׁם. (וָא' ו' הוּא אֶחָד בִּלְב).

טקסט הזוהר

וְתַנְאִין וְאַמּוֹרָאִין, אִי תִימְרוּן וְכִי עִם הָאָרֶץ מְנָא יָדַע דָּא. אֲלֹא וְדַאי עִם הָאָרֶץ אִיהוּ כְּשׁוֹר, אוֹ שָׁה, אוֹ עִז, אוֹ (פֶּר) תּוֹר, אוֹ יוֹנָה. מַה בְּעִירָן לָא יָדְעִי אוֹרִייתָא, דְּאִיהִי שֵׁם יְדוּ"ד. הִכִּי עִם הָאָרֶץ, לָא יָדַע. אֲלֹא מִיכָאֵל כְּהֵנָּא רַבָּא, אִיהוּ עֶבֶד לִיָּה עוֹלָה וְקֶרְבָּנָא קָדָם יי', וְאִיהוּ מְכוּוֹן בְּשְׁמָא מְפָרֵשׁ, בְּסֻלְיָקוֹ דְּרוּחִיָּה, דְּתַפּוּק בְּלֵב אֶחָד, כְּגִוּוֹנָא דְּכַד נְפִיק רוּחָא דְּבֵר נֶשׁ בְּכָל לֵילְיָא.

תרגום לעברית

וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים, אִם תֹּאמְרוּ, וְכִי עִם הָאָרֶץ מִנֵּין יוֹדַע אֶת זֶה? אֲלֹא וְדַאי עִם הָאָרֶץ הוּא כִּמוֹ שׁוֹר אוֹ שָׁה אוֹ עִז אוֹ (פֶּר) תּוֹר אוֹ יוֹנָה. מַה בְּהִמּוֹת אֵין יוֹדְעוֹת תּוֹרָה, שֶׁהִיא שֵׁם יְהוָה, כִּךָּ עִם הָאָרֶץ לָא יוֹדַע. אֲלֹא מִיכָאֵל כִּהֵּן גָּדוֹל הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ עוֹלָה וְקֶרְבָּן לְפָנֵי ה', וְהוּא מְכוּוֹן בְּשֵׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּעֻלְיַת רוּחוֹ שֶׁתִּצָּא בְּלֵב אֶחָד, כִּמוֹ שֶׁכְּשִׁיּוּצֵאת רוּחַ הָאָדָם בְּכָל לֵילָה.

ובגין דא אוקמוה רבנן, שוב יום א' לפני מיתתה, דבכל יום ויום צריך בר נש לאהדרא בתיובתא, ולמסר רוחיה לגביה, דיפוק באחד, הדא הוא דכתיב, (תהלים לא) בידך אפקיד רוחי.

תרגום לעברית

ומשום זה פרשוה החכמים, שוב יום אחד לפני מיתתה. שבכל יום ויום צריך אדם לחזר בתשובה ולמסר את רוחו אליו שיצא באחד. זהו שכתוב (תהלים לא) בידך אפקיד רוחי.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ג ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ואם הוא תלמיד חכם, עליה אתמר (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו דלית חכם, כמו כהנא. כמה דאוקמוה הרוצה להחכים ידרים. ואם תלמיד חכם הוא, צריך שיהא ביה חסד, ועם י' דאיהו חכמה, חסיד. ומאן

תרגום לעברית

ואם הוא תלמיד חכם, עליו נאמר (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו, שאין חכם כמו הכהן, כמו שבארוה הרוצה להחכים ידרים. ואם תלמיד חכם הוא, צריך שיהיה בו חסד, ועם י' שהיא חכמה - חסיד. ומי שאין בו חכמה, אינו חסיד. ומשום כך פרשוה, ולא עם הארץ חסיד. ואם יש בו ה', חמשה חמשי תורה שנתנו משמאל, נקרא גבור בתורה וירא חטא. ואם הוא בור, נאמר בו אין בור ירא חטא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

